

(10) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ir

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਸੀ. ਜੇ. ਐਡ. —ਆਰ ਐੱਸ. ਸਰਕਾਰੀਆ, ਜੇ.

ਕਰਮ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 251 ਆਫ 1968।

30 ਜਨਵਰੀ 1969 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮ (1952)-ਨਿਯਮ 7(ਜੀ)-"ਬਕਾਏ"—ਦਾ ਅਰਥ—ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕੁਝ ਅਣਪਛਾਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ—ਕੀ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਗ ਬਣਦੀ ਹੈ। (g).

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਰੂਲਜ਼, 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ 7 (ਜੀ) ਵਿੱਚ, "ਬਕਾਏ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੁਝ ਬਕਾਇਆ ਵਿੱਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਾਤਿਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੈਰ-ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੁਝ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਬਕਾਏ" ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। 'ਬਕਾਏ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ" ਸ਼ਬਦ "ਬਕਾਏ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿੱਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ ਮੁਦਰਾ ਬਕਾਏ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਟੈਕਸ, ਉਪਕਰ, ਫੀਸ, ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਕਮਾਂ।

(ਪਰਾ ੯)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕੁਝ ਅਣਪਛਾਤੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਰਕਮ ਸਿਰਫ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ "ਮੰਗ"। ਰਕਮ ਲਈ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਕਿ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਮੰਗ' ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਉਪਬੰਧ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਪਰਾ 15)

Karam Singh v. The State of Punjab, etc. (Sarkaria, J.)

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਮਿਤੀ 13 ਮਾਰਚ, 1968 ਦੇ, 1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਨੰਬਰ 2010 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ, ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਡੀ.ਐਨ.ਏ.ਗਗਰਵਾਲ, ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਸੀ ਐਲ ਲਖਨਪਾਸ, ਆਈ ਐਸ ਵਿਮਲ, ਵਕੀਲ - ਜੀ ਐਨਰਲ (ਪੰਜਾਬ) ਲਈ - ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸਰਕਾਰੀਆ, ਜੇ.—ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ 13 ਮਾਰਚ, 1968 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ, 1968 ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ 251 ਅਤੇ 252 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ:

(2) ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1967 ਦੀਆਂ ਦੋ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 2010 ਅਤੇ 2011 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਖਰੜ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1952, (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਲੀਕੀ ਗਈ ਨਵੀਂ ਚੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਰੂਪੜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਵਾਰਡ ਨੰ. 8 ਅਤੇ 10 ਤੋਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ 25 ਅਗਸਤ 1967 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ। 2 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਲੜਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ 1967 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(3) ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਆਕਟਰੋਏ ਬੈਰੀਅਰ-ਕਮ-ਆਕਟਰੋਏ ਪੋਸਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰਕਮਾਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰੁ. 1,765 ਜੋ ਕਿ ਦਸੰਬਰ 1966 ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਵਰੀ 1967 ਵਿੱਚ ਐਡਵਾਂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਐਡਵਾਂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 21 ਨਵੰਬਰ 1966 ਨੂੰ 1,250 ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਕਮ 10 ਦਸੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ 739.25। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸਿਟੇ ਵਜੋਂ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ 1967 ਨੂੰ ਮਿਉਂ

ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਸਲ ਹਿੱਸਾ, ਸੰਗਠਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਇਹ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। • •ਮੋਰਿੰਡਾ
ਰੋਡ ਬੈਰੀਅਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਐਡਵਾਂਸ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ
..... ਪਰ
ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦਾ ਖਾਤਾ ਇਸ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੋ ਦਿਨਾਂ
ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਗੰਭੀਰ ਹੈ।
ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

(4) ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਭੇਜਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 1,501.59 ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕੰਮ ਲਈ ਖਰਚ

ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਹਨ। 101.59 ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਸੀ' ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਕਈ ਆਡਿਟ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਵਾਬ ਮਿਤੀ 2 ਅਗਸਤ 1967 ਦਾ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਡੀ' ਜੋ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 17 ਅਗਸਤ 1967 ਨੂੰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਭੇਜਿਆ। ਮਿਤੀ 28 ਜਨਵਰੀ, 1967, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਖਾਤਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 1,750 ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਐਡਵਾਂਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਠੇਕੇਦਾਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 101.60 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ 24 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ। ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਫਿਰ 9 ਅਗਸਤ 1967 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਭੇਜਿਆ।

(5) ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ (ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ 'ਈ' ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ) ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਜੇ ਵੀ ਅਣਸੁਲਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। , ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫ਼ਸਰ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਸੀਵਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇਕੋ-ਇਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ 7 (ਜੀ) ਵਿਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਹਾਂ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦਾ ਭੌਤਿਕ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"7. ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ-

* * * * *

(g) ਇੱਕ ਅਣਡਿੱਸਚਾਰਜਡ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੈ; ਜਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ (ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ) ਜਦੋਂ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ "

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਤਿੰਨ ਤੱਤ ਸਹਿ-ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ: -

(a) ਉਮੀਦਵਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

(b) ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਕਾਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀ ਟਰੱਸਟੀ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

(c) ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਜ਼ਰੂਰ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ।

(8) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤੱਤ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਕਿ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰੈਂਡਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਮਿਤੀ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਦੇ ਨੋਟਿਸ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ'

Kax-am Singh v. The State of Punjab, etc. (Sarkaria, J.)

ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। .

(9) (ੳ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ: ਕੀ ਬਕਾਇਆ ਖਾਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਬਕਾਇਆ" ਹੈ। "ਬਕਾਏ", ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬੇਨੇਟ ਨੇ ਕਵੀਨ ਐਨੀ ਬਾਓਟੀ ਬਨਾਮ ਟਾਈਟਲ ਰੀਡੈਪਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨ (1), ਪੰਨਾ 237 'ਤੇ ਕਿਹਾ,

(1) (1937) 1 ਸੀ.ਐਚ.ਟੀ.ਬੀ. 229.

"ਕਲਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਲਾਨਾ, ਅਦਾਇਗੀਸ਼ੁਦਾ ਵਿਆਜ, ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਤਰਜੀਹੀ ਲਾਭਅੰਸ਼ - ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਲ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਸਵੰਧ (ਕਿਰਾਇਆ ਚਾਰਜ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ) ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਲਈ ਨਾ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਦਾ "ਬਕਾਇਆ"। ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕੁਝ ਬਕਾਇਆ ਵਿੱਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਖਾਤਿਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੈਰ-ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੁਝ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਬਕਾਏ' ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇੱਕ ਆਕਟਰੋਏ ਬੈਰੀਅਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਾਤੇ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ। ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਾਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਾਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਖਾਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟਰ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚ ਸਨ। "ਬਕਾਏ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ" ਸ਼ਬਦ "ਬਕਾਏ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿੱਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕੇਵਲ ਮਿਊਂਸ਼ਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸਾਂ, ਉਪਕਰਾਂ, ਫੀਸਾਂ, ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਮੁਦਰਾ ਬਕਾਇਆ' ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੱਤ (ਏ) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਸੀ।

(10) , (ਬੀ), ਆਈਈਆਈਟੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ 'ਟਰਸਟੀ' ਸਨ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ "ਟਰਸਟੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਉਸਾਰੂ ਟਰੱਸਟਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਆਕਰਸ਼ਕ ਹੈ ਪਰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸ਼ਪਲ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ "ਟਰਸਟੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਟਰੱਸਟ ਐਕਟ, 1882 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ "ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ

Karam Singh v. The State of Punjab, etc. (Sarkaria, J.)

ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੇ"। ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਬਦ "ਟਰਸਟੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਉਪਰੋਕਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਟਰਸਟ* ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਰਲੇਖ ਟਰਸਟੀ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂਕਿ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ - ਸਿਰਲੇਖ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਰਹੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰਚਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਣਿਆ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਿਰੋਲ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਏਜੰਟ ਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(11) ਸਵਾਲ: ਕੀ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਦੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ, ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਪ੍ਰਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, twthernelement (c) ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ . ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 (ਜੀ) ਵਿੱਚ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਰੂਲਾ, ਜੇ., ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਹਿਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਗਰਾਉਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਦੋ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੇ 25 ਅਗਸਤ, 1967 ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਚੋਣ ਲੜਨ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਸਨ। 2 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 5 ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਜਗਰਾਉਂ ਦਾ ਕੁਝ ਬਕਾਇਆ ਕੰਮ ਦੇ ਠੇਕੇ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ 1 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਵੀ ਪੜਤਾਲ ਅਫਸਰ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ-

ਮਿਤੀ 1 ਸਤੰਬਰ, 1967।

ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਨੀ ਚੰਦ,

ਮੇਰੀ ਗੇਟ, ਜਗਰਾਉਂ।

ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ।

(1) 1968 PLR 48.

ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਕਾਲੂਵਾਲ ਦੇਹਰਾਨ ਰੋਡ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਡਿਟ ਇਤਰਾਜ਼ ਹਨ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵਸੂਲੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਇਸ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

(ਐਸ.ਡੀ.) ਮਨਮੋਹਨ ਕੌਰ

ਸਕੱਤਰ, ਸ.

ਐਮਸੀ, ਜਗਰਾਉਂ।

(12) ਪੜਤਾਲ ਅਫਸਰ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਟੀਯੂਜ਼ਸੀਉਰਿਟੀਜ਼ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਬਕਾਇਆ ਅਜੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਿਵਾਈਜ਼ਿੰਗ ਆਟੋਨੋਰੀਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-

"ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1952 ਦੀ 'ਉਪ-ਧਾਰਾ' 7(ਜੀ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਅਧੀਨ ਅਯੋਗਤਾ ਹੈ /..... ਆਈ
ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(13) ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਮੁਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਅੰਤਮ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਗਰਾਓ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੁਝ ਆਡਿਟ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਖਿਤ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵਸੂਲੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਨੂੰ 1 ਸਤੰਬਰ 1967 ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਠਾਏ ਗਏ ਆਡਿਟ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਮਾਪਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਡਿਟ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਡਿਟ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਾਧੂਚਰਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਸੀ। 2,887.96 ਅਧੀਨ

ਆਈਟਮ 20 ਅਤੇ ਰੁ. 240.25 ਹੋਰ ਮਦ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਿਤੀ 1 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਡਿਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਖਾਸ ਰਕਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੇਸ, ਜਦੋਂ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਯਮ 7(ਜੀ) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮੰਗ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

“ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ “ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਅਰਥ ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ 'ਨੋ ਡਿਮਾਂਡ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ' ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੰਗ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਰਜ ਹੈ। ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਏ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਉਮੀਦਵਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਲਾਜ਼ (ਜੀ) ਵਿਚ ਜਿਸ ਅਰਥ ਵਿਚ 'ਮੰਗ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ 'ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ' ਤੇ ਮੰਗਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਮੰਗਣਾ, ਜਾਂ ਜੋ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਮੰਗ ਕਰਨਾ। ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਕਮ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਜੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਿਖ ਦੇਵੇ ਕਿ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਸੀ. ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਪਰ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਇਹ * ਮੰਗ ' ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਸਗੋਂ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਸੂਚਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮੰਗ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(14) ਫਿਰ ਸਿੱਖਿਅਕਾਂ ਜੱਜਾਂ ਨੇ "ਮੰਗ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਗੇਤਰ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ-

"ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਦੇ ਦੰਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ

'ਮੰਗ' ਜੋ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹੈ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ'। ਇਸ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਿੱਚ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਖਾਸ; ਅਜੀਬ; : ਬੇਮਿਸਾਲ : ਵਾਧੂ ਤੋਂ ਆਮ : ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ, ਆਦਿ'। (ਚੈਂਬਰਜ਼ ਦੀ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ)।

(15) ਓਨੀ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ, ਦੁਨੀ ਡੀ ਚੰਦ ਦਾ (ਕੇਸ : ਏ (ਸੁਪਰਾ), (1) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨਰੂਈਆ, ਜੇ. ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਨੋਟਿਸ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ। ਉਹ ਆਮ ਸੂਚਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰਕਮ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) (1) ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਕਿ ਆਡਿਟ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 'ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵਸੂਲੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ' ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ 'ਲੋੜੀਂਦੇ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ'। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰੇ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਖਾਸ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਨ, ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟਸ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ, ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਬੇਲੋੜਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ, ਪਹਿਲਾਂ, 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਕਿ ਨੋਟਿਸ, ਮਿਤੀ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967, ਇਸ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗਾਂ' ਦੀ ਰਕਮ ਨਾ ਕਰੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖਾਸ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਲਪਨਾ ਦੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਟਰਾਏ ਬੈਰੀਅਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ 'ਤੇ ਹੋਏ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਪਰ ਇਹ ਨਾ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਅਣਪਛਾਤੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇਹਨਾਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਪੈਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਹੋਣਗੇ

T ' ਉਹ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਇੰਡੀਆ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ,
ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਆਦਿ • (ਸੋਢੀ, ਜੇ.)

ਰਕਮ ਸਿਰਫ਼ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਲਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 'ਮੰਗ' ਲਈ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵੀ, ਮੈਂ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) (1) ਵਿਚ ਨਰੂਲਾ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਸਹਿਮਤੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੰਗ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਕਮ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਸੂਚਨਾ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਮੰਗ' ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਉਪਬੰਧ ਹੈ, ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ।

<(16) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਅਟੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੇਲੋੜੇ ਹੁਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਸਮੇਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਦੋਵੇਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, 1967 ਦੇ £010 ਅਤੇ 2011, ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 4 ਸਤੰਬਰ, 1967 (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ 'E') ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਨਾਲ ਕਿ ਤਾਜ਼ਾ ਵਾਰਡ 8 ਅਤੇ 10 ਤੋਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਖਰੜ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣ।

(17) ਲਾਗਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ: ਰੁਪਏ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 60.

M EHAR SINGH, C.J.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਐਚ. ਆਰ. ਸੋਢੀ ਜੇ.

ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਇੰਡੀਆ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1526 .

31 ਜਨਵਰੀ 1969

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)— ਧਾਰਾ 3(1) (ਬੀ) 66 ਅਤੇ 68—ਪੈਂਡ ਕਲਾ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ 4 — ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਮੁੱਲ—ਇੱਕ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਨ — ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਕਾਨੂੰਨ—ਕੀ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ